

Πώση ηγεσία του ΑΚΕΛ τορπίλλισε την εκλογή του Πανίκου Παιονίδη

«Ελαμψαν» ο άκρατος δογματισμός και η υπερροψία

• ΧΡΗΣΤΟΥ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ του ΑΚΕΛ στις δημοτικές εκλογές του 1986 Πανίκος Παιονίδης θα εκλεγόταν στη θέση του Δημάρχου Λεμεσού, αν το ίδιο το ΑΚΕΛ απαλλαγόταν — έστω και για εκείνη τη συγκεκριμένη περίοδο — από την υπερροψία και τον άκρατο δογματισμό που το διακατείχε και δεχόταν τη συνεργασία της ΕΔΕΚ, η οποία ούτε παράλογη ούτε και εκβιαστική ήταν, όπως εκ των υστέρων θέλησε να την παρουσιάσει το ΑΚΕΛ.

ΑΥΤΑ προκύπτουν από στοιχεία, τα οποία εξασφαλίσαμε από παράγοντες, που την περίοδο εκείνη πρωταγωνιστούσαν στις επαφές και συνεννοήσεις μεταξύ των Επαρχιακών Επιτροπών του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ, με σκοπό τη συνεργασία στις δημοτικές εκλογές στην πόλη της Λεμεσού.

Η πρώτη «τορπίλη» κατά της συνεργασίας

Η ΑΡΧΙΚΗ πρωτοβουλία για τη συνεργασία ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ εκδηλώθηκε από μέλη και στελέχη της Επ. Επιτροπής της ΕΔΕΚ, που θεωρούσαν ασύμφορη και παράλογη τη διεκδίκηση της Δημαρχίας από υποψήφιο του Κόμματός τους, δεδομένου ότι από τη μια υπήρχε ο κοινός υποψήφιος της Δεξιάς, ενώ από την άλλη το ΑΚΕΛ θα είχε οπωσδήποτε δικό του υποψήφιο. Η υποψηφιότητα λοιπόν εκ μέρους της ΕΔΕΚ θα ήταν μετέωρη γι' αυτό και υπήρχε ο προσανατολισμός για υποστήριξη κοινού υποψηφίου με το ΑΚΕΛ, κατόπιν βέβαια σχετικών συνεννοήσεων.

ΟΙ ΕΠΑΦΕΣ θα εγίνονταν μεταξύ Ιάκωβου Κατσουνωτού εκ μέρους της Ε.Ε. της ΕΔΕΚ και Κυριάκου Χρήστου εκ μέρους του ΑΚΕΛ, με στόχο την εξεύρεση κοινού υποψηφίου, ο οποίος θα ήταν άνθρωπος προοδευτικός και οπωσδήποτε θα προερχόταν από τον χώρο της Αριστεράς.

ΟΜΩΣ, πριν ακόμα αρχίσουν επίσημα οι επαφές αυτές, το ΑΚΕΛ προχώρησε στην ανακοίνωση της υποψηφιότητας Παιονίδη. Αυτή ήταν η πρώτη «τορπίλη» του ΑΚΕΛ κατά της συνεργασίας με την ΕΔΕΚ.

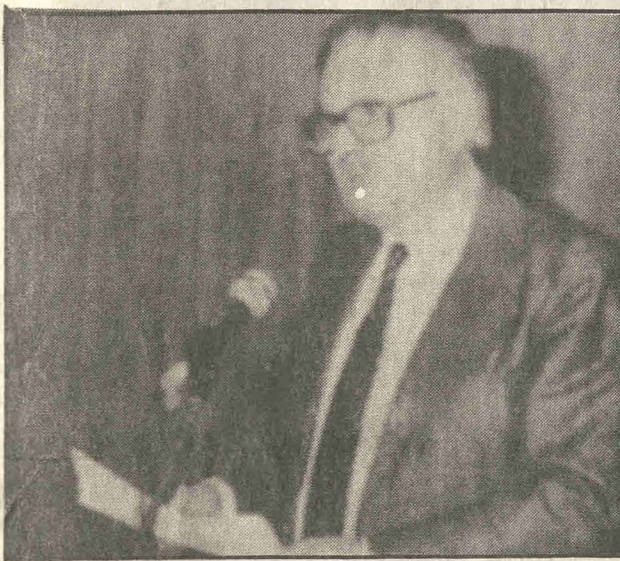
ΠΑΡΟΛΑ ταύτα η ΕΔΕΚ συνέχισε να αναζητεί το διάλογο με το ΑΚΕΛ κι όταν ακόμα στε-

λέχη της Ε.Ε. του ΑΚΕΛ προβαλαν άρνηση για οποιαδήποτε συνεργασία θεωρώντας ότι «η ΕΔΕΚ δεν πρόκειται να κατεβάσει δικό της υποψήφιο και δεν θα πάει κόντρα στην υποψηφιότητα του Παιονίδη».

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ που ακολούθησαν μεταξύ Κατσουνωτού από τη μια και Σουτζή - Γεωργίου από την άλλη δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα. Και εγούρα δεν μπορούσαν να είναι αποτέλεσμα αφού από το ΑΚΕΛ προβαλλόταν η «πρόταση»... «κύριοι εμείς κατεβαίνουμε με Παιονίδη κι είναι θέμα δικό σας αν θα κατεβάσετε υποψήφιο. Αν εγκρίνετε τη θέση του Παιονίδη να μας υποστηρίξετε». Ουσιαστικά δηλαδή, το ΑΚΕΛ ζητούσε από την ΕΔΕΚ μια άνευ όρων και χωρίς συζήτηση υποστήριξη του Παιονίδη, πράγμα που ορισμένα από τα στελέχη της ΕΔΕΚ, καθόλου δεν ενέκριναν.

Τα τρία Δημαρχεία

ΟΤΑΝ τελικά η ΕΔΕΚ υπέδειξε δικό της υποψήφιο Δήμαρχο για τη Λεμεσό (τη Δέσπω Μιχαηλίδου) και ήταν για σίγουρο, ότι ένα ποσοστό γύρω στο 8% θα χανόταν, δεν θα πήγαινε δηλαδή στην υποψηφιότητα Παιονίδη, το ΑΚΕΛ διέδωσε στα μέλη, στους φίλους και οπαδούς της Αριστεράς ότι η υποψηφιότητα της Μιχαηλίδου ήταν το αποτέλεσμα της άρνησης του ΑΚΕΛ να ενδώσει στις παράλογες και εκβιαστικές αξιώσεις της ΕΔΕΚ. Ποιες όμως ήταν αυτές οι αξιώσεις; Σύμφωνα με το ΑΚΕΛ, για την υποστήριξη Παιονίδη, η ΕΔΕΚ ζητούσε σαν αντάλλαγμα ένα από τα τρία Δημαρχεία της επαρχίας Λεμεσού. Ζητούσε δηλαδή να υποστηρίξει το ΑΚΕΛ υποψήφιο Δήμαρχο στη

Μέσα Γειτονιά ή τον Αγ. Αθανάση ή τα Πολεμείδια.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ όμως φαίνεται ότι ήταν εντελώς διαφορετική. Εκείνο που ζητούσε η ΕΔΕΚ, δεν ήταν η Δημαρχία, αλλά η πρωμοδότηση εκ μέρους του ΑΚΕΛ κάποιων υποψηφίων συμβούλων της ΕΔΕΚ.

ΜΑΛΙΣΤΑ στην Ε.Ε. της ΕΔΕΚ υπήρχαν οι απόψεις της πλειοψηφίας που έλεγαν: «δεν γίνεται να διεκδικήσουμε τη Δημαρχία στα τρία Δημαρχεία αφού ξέρουμε ότι σ' αυτές τις περιοχές το ΑΚΕΛ έχει ποσοστό πέραν του 40% σε σχέση με την ΕΔΕΚ που δεν ξεπερνά το 6%. Ομως θα μπορούσαν να πρωμοδοτηθούν κάποιοι από τους υποψηφίους συμβούλους μας».

ΤΟ ΑΚΕΛ όμως, όχι μόνο δεν δεχόταν να πρωμοδοτήσει κάποιους συμβούλους της ΕΔΕΚ, με αντάλλαγμα την υποστήριξη Παιονίδη, αλλά αρνιόταν και την υποβολή κοινού συνδυασμού υποψηφίων συμβούλων γιατί ορισμέ-

των, φαίνεται ότι προκάλεσε κάποιες ανησυχίες στο ΑΚΕΛ, που αυτή τη φορά επιδίωξε το ίδιο να έρθει σε επαφή με την ΕΔΕΚ, σε επίπεδο Επαρχιακών Γραμματέων (Κυριάκος Χρήστου — Ιάκωβος Κατσουνωτός).

Η ΠΡΟΤΑΣΗ του Κυριάκου Χρήστου ήταν να υποστηρίξει το ΑΚΕΛ Λευκάρων υποψήφιο Δήμαρχο της ΕΔΕΚ (ας σημειωθεί ότι και χωρίς την υποστήριξη του ΑΚΕΛ ο υποψήφιος της ΕΔΕΚ στα Λεύκαθα θα εκλεγόταν αφού είναι γνωστό ότι εδώ η ΕΔΕΚ διαθέτει ένα πολύ ψηλό ποσοστό), με τη μεσολάβηση του Χριστοδουλίδη (που ήδη ήταν υποψήφιος του ΑΚΕΛ Λάρνακας) και με αντάλλαγμα την υποστήριξη Παιονίδη από την ΕΔΕΚ, και βέβαια την απόσυρση της υποψηφιότητας της Μιχαηλίδου.

Η ΠΡΟΤΑΣΗ αυτή του ΑΚΕΛ δεν αντιμετωπίστηκε με το ίδιο πνεύμα απ' όλη την Ε.Ε. της ΕΔΕΚ. Κάποιοι αντέδρασαν αρνητικά με το σκεπτικό «γίνονται ανταλλαγές χωριού με πόλη». Άλλοι υποστήριξαν ότι δεν πρέπει να τίθεται έτσι το ζήτημα αλλά να ειδικωθεί σαν μια καθαρά πολιτική πράξη.

ΔΕΔΟΜΕΝΟΥ ότι οι υποψηφιότητες της Πάφου και της Λευκωσίας είχαν κλείσει, το ίδιο και η Λάρνακα, κάποιοι από την Ε.Ε. της ΕΔΕΚ Λεμε-

σού, είπαν ότι για τη Λεμεσό «θα ήταν δυνατό να δοθεί το μήνυμα στους οπαδούς μας ότι δεν βγάζουμε δικό μας Δήμαρχο, αφού υπάρχει από τη μια ένας βιομήχανος υποψήφιος μιας ενωμένης Δεξιάς κι από την άλλη ένας επιφανής υποψήφιος της Αριστεράς που χαιρεί εκτίμησης σε ευρύτερα στρώματα και πέραν του ΑΚΕΛ».

Η ΕΔΕΚ λοιπόν ήταν πρόθυμη να δεχτεί την πρόταση του ΑΚΕΛ, δίνοντας το μήνυμα στους οπαδούς της ότι αυτή η συνεργασία θα περιλάμβανε και κάποια άλλα ανταλλάγματα στο μέλλον, όπως ήταν η αναγνώριση της ΔΕΟΚ στο Δήμο Λεμεσού. Μάλιστα το ΑΚΕΛ είχε προτείνει στην ΕΔΕΚ και τη θέση του Αντιδημάρχου στην περίπτωση πλειοψηφίας του Δημοτικού Συμβουλίου.

ΣΤΗΝ τελευταία αυτή πρόταση του ΑΚΕΛ, η ΕΔΕΚ ζήτησε να της γίνει επίσημα και να απαντήσει την επόμενη μέρα, αφού προηγουμένως τη συζητούσε όλη η Ε.Ε. της. Ομως, ενώ όλα έδειχναν ότι η συνεργασία ΑΚΕΛ - ΕΔΕΚ για την εκλογή Παιονίδη θα ανακοινωνόταν επίσημα, την άλλη μέρα ο Κυριάκος Χρήστου πήρε τηλεφώνημα στην ΕΔΕΚ για να πει ότι προσπάθησε, αλλά δυστυχώς η Λάρνακα (ο Γεώργιος Χριστοδουλίδης) απάντησε ότι δεν μπορεί να βοηθήσει γιατί έχει αντίδραση από τα μέλη του ΑΚΕΛ Λευκάρων και δεν μπορεί να τους πείσει να ψηφίσουν Εδεκίτη Δήμαρχο.

ΑΥΤΟΣ βέβαια, ο ισχυρισμός ήταν κάτι το εξωπραγματικό, γιατί πόσο δύσκολο ήταν για τον Χριστοδουλίδη να πείσει 50-100 Λευκαρίτες να δεχτούν την πρόταση του Κυριάκου Χρήστου, η οποία τελικά ήταν προς γενικότερο όφελος του Κόμματος;

ΝΑ ΔΕΧΤΟΥΜΕ ότι υποτάκτη η Ε.Ε. ΑΚΕΛ Λάρνακας στην αντίδραση και την άρνηση μιας ομάδας 50-100 κομματικών μελών των Λευκάρων; Μάλλον απίθανο. Πάντως κάποιες άλλες πληροφορίες λένε ότι με τηλεφώνημα του ο Χριστοδουλίδης στον Κυριάκο Χρήστου, είπε χαρακτηριστικά «μεν τους λοαρκάζετε σιόρ», εννοώντας βέβαια την ΕΔΕΚ. Ίσως να ήταν μια μορφή εκδίκησης στην υποψηφιότητα του γιατρού Χριστοφίδη εκ μέρους της ΕΔΕΚ στην πόλη της Λάρνακας.

ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ, επειδή το όλο ζήτημα της συνεργασίας βρισκόταν στο τελικό του στάδιο, φαίνεται ότι τόσο το ΑΚΕΛ Λάρνακας όσο και το ΑΚΕΛ Λεμεσού, πίστευαν ότι η ΕΔΕΚ θα υποστήριζε τελικά τον Παιονίδη, έστω και χωρίς κανένα αντάλλαγμα, χωρίς περαιτέρω διαπραγματεύσεις, όπως αρχικά στόχευε και το ΑΚΕΛ. Μάλιστα υπάρχουν και κάποιες υποψίες ότι το ΑΚΕΛ καμιά ενημέρωση δεν έκα. ε ώστε να πάρει την υποτιθέμενη αντίδρασή τους.

Εμπρός 14/4/1990